

Радослав Линковски

Книжен пазар

Купете си книжка със стихове, моля!
Две бири тя струва. Почти без пари.
Поетът е беден живее в неволя,
но огън божествен в кръвта му гори.

Купете си! Само едничка! Та тя е
жив екот от много човешки души.
В куплетчета прости поетът сияе,
че весел е той и когато тъжи.

Ей, вие, с колата! Простете, но спрете!
Ах, как ме задави сърдития прах.
Не спряхте. Погълна ви сякаш шосето.
От словото честно ли имахте страх?

Госпожо, купете! Коприна и злато
не струва, а само три чашки коняк.
Със стих и със рима станете богати!
Със тях прогонете душевния мрак!

Да! Блясък. Сияния. Къща голяма.
Ще купят една. Ще ми стигне за днес.
Но портата тежка е мрачна и няма.
Настръхнал и злобен е лаят на пес.

Купете! Помолва се даже небето.
Купете! Но мракът в душите мълчи:
„Тъпла безпросветна!“ Проплаква поетът.
И връща се тъжен със тъжни очи...

КРАЙ

© Радослав Линковски

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9291>]